

نحوه آنجا که چنین می فرمایید :
افمن زین له سوء عمله فرآه حنا
 فان الله يفضل من يشاء ويهدي من يشاء
 فلا تذهب نفسك عليهم حسرات ان الله
 علیهم بما يصفعون (فاطر - ۸) آیا کسی عمل
 نشست او برای او زیبا چلوه نموده و آنرا کردار زیبا
 تلقی نموده است، خداوند هر کس را بخواهد گمراه
 و هر کس را بخواهد هدایت میکند، (برای افراد
 آنان از راه حق) حسرت مخور، خداوند از اعمال
 آنها آگاه است.

خدا نکند روزی قاضی محاکمه وجودان، از کار
 افتاد، پلبدترین اعمال رنگ ضرورت اجتماعی بخود
 میگیرد از «ترورمن» سوال کردن که آیا وجودان شما
 از اینکه دو شهر پسرزگ را بسون را وسیله بجهابی
 اتفاق، بپباران کردید و نفسی بیشماری از بیماران
 و کودکان پیشان و ... را بصورت توده خاکستر
 در آوردید ناراحت شد؟ وی گفت به : چس؟
 زیرا این کار یک ضرورت اجتماعی بود اگر اینکار
 صورت نمیگرفت چنگک ادامه پیدا میکرد و پیش از
 این ثملات میداد و ... وقت کنید چکونه وجودان
 خود را فربی داده؛ و وحشیانه ترین عمل؛ رنگ
 ضرورت اجتماعی به خود می دهد.

مشکل کان از آنجا که ایمان و اعتقاد بخدا و
 حکومت پیامبران را مخالف مرام و اهداف مادی
 میدانستند و علاقه آنان به هوشهای سرکش و شهوت.
 رانی های بقید و شرط، آنچنان پرده ای در بر این
 دیده بصیرت آنها بوجود آورده بود، که پرستش
 بت و جلوگیری از انتشار آئین اسلام و دهها عمل

فشار و خرببات وجودان آسوده گردید، و گاهی
 معمون و دیوانه میشوند.

ولی تائیر قدرت وجودان محدود است، گاهی
 تکرار جنایت قبایه عمل را دیگر گون میکند، و
 دید وجودان را از کاویاندارد، و در برابر پرگشتن
 جنایات، خوشنودی خود را حفظ میکند، چیزی
 جهان قائل و حجاج، و «جنگیں» و «نایبلون» که از
 دم شمشیر آنها خون مظلومان میچکد، از قتل و
 اعدام سدها نیز، بد و هراس نداشتند، زیرا
 جنایت بر از تکرار، زستی خود را از دست میدهد
 لیکن زیما میروشد.

گاهی اهداف مادی و علاوه بر هدف پست
 دید، وجودان را کور کرده و هر گونه عمل زشنی که
 کند بعده مینماید، از دیده وجودان نایینها، خود و ده
 «مطلوب قاتل» عدل و انصاف شمرده میشود، امنی و دو
 از پر نهاد شرق و غرب در راه متنفس میروند و در
 این راه چنگکها را دامن میزندند، کشتنها و سلاپهای
 خون راه میاندازند، و هر کدام عمل خود را با
 وجودان خود نوحه میکنند و از کشنز هزاران
 انسان سی پنهان پر والی ندادندند، زیرا علاقه
 به حفظ هدف ای مادی، کشته وجودان و کوک کشته
 عالم این بیرون است، عوامل نایینا کنند وجودان منحصر
 به آنها که گفته شد بیست، بلکه عوامل دیگری
 میتواند وجودان انسان را فربی دهد.

قرآن در باره فربی خوردن وجودان، و زیبا

وعذاب سرای دیگر ساخته است، و کسی آنها را
 از عذاب خداوند نگاه نمی دارد.

٤٥- مثل الجنة التي وعد المتقون
 تجربی من تحفتها الانهار الکلها دائم و ظلها
 تلك عقبی الذين اتقوا و عقبی الكافرين
 النار .

وصفت پیشتر که به پرهیز گران و عده داده
 شده است (این امّه ک) از دیس (دختان آنها)
 جویها جاودی است، میوه و سایه آن جاودیان ای
 این است سراحلم کسانی که پرهیز گاری نموده و
 سراجیم کافران آتش درون است.

در درون و اعماق روان اسان، دادرسی داشتا و
 سدادوی بنام «وجودان» وجود دارد که زشت و ذیلی
 اعمال و کردار انسانها را نیلیکند و در محبکه و پرمه
 خود، سینکرات و بیدادگران را نیکوکرم نموده،
 و آنرا امّه میشانید، چه بسا دیگر، می شود که
 جدا نشکران پس از اینجام جنایت، یکنون راه احتی

باشند در خود احسان میکنند. این ساده احتی و
 ندامت، همان فشار و شلاق وجودان است، که بی
 اختیار از داخل متوجه انسان میگردد. گاهی
 فشار روحی و درگز زشنی، در پرتو وجودان، حمال
 میبرد که افراد گندها کار دست یافته کشی میزندند،
 و با خود را به داد گاههایی معرفی میکنند تا از

تفسیر قرآن مجید

تفسیر سوره رعد

۴۵-۳۳ آیه

فریب وجودان

تمایلات اخراجی روی وجودان اثمر شدنشة
 تشخیص آنرا دیگر گون می سازد .

٣٣- بل زین للذين كفروا مكرهم و
 حدوانن السبيل و من يضل الله فعاله من
 هاد

مکر و نیز نگ افراد کافر، برای آنان زیبا جلوه
 نموده، و از راه (حق) باز مانده اند و هر کسی را
 خدا گمراه کند راهنمایی ندارد
٣٤- لهم عذاب في العيوب الدنيا ولعذاب
 الآخرة اشیع و مالهم من الله واق .

برای آنان در زندگی این جهان عذاب است

ناتایست در قدر آنها یک عمل صد صد انسانی و
مطابق قانون عدل و اصول اجتماعی جلوه کرده بود
ولی در باطن یک نوع نک و حیله، برای رسیدن به
اهداف کود دنیوی بوده است و عدف آن شاند
خالی کردن از زین پار تکالیف بود و لذا در آن
مورد بحث عیغرا می‌باشد: بل زین للذین کفروا
مکرهم و صدوا عن السبیل ومن يضل الله
فما له من هاد.

* * *

جز این نیست.
در آیه سی و چهارم نوع کفر برای افراد
کافر تعیین شده است.
۱ - گرفتاری در دنیا.
۲ - عذاب اخروی.
۳ - محرومیت از شفاعت در روز بازپسی.
منظور از طبق دنیوی همان بلاهایی است که
دامتگیر آنان می‌کردد و نتیجه مستقیم کفر و بی.
ایمان آنها است.

عذاب اخروی همان کفر الهی است.
و محرومیت از شفاعت، نتیجه نبودن حامی
در روز رستاخیر است زیرا شفاعت دارای شرطی است
و ایمان و اسلام از شرط قطعی است.
و آیه سی و پنجم نتیجه بحث مفصلی را که از
جنین آیه پرسی: برآمون حق و باطل آغاز شده
نمی‌گردد و سر اینجا نه در گروه را از غلط
پادشاهی کشش کنم که کی بیش جاودان و دیگری جهنم
سوزان است، نشیخ کرده است.

ناتایست در قدر آنها یک عمل صد صد انسانی و
مطابق قانون عدل و اصول اجتماعی جلوه کرده بود
ولی در باطن یک نوع نک و حیله، برای رسیدن به
اهداف کود دنیوی بوده است و عدف آن شاند
خالی کردن از زین پار تکالیف بود و لذا در آن
مورد بحث عیغرا می‌باشد: بل زین للذین کفروا
مکرهم و صدوا عن السبیل ومن يضل الله
فما له من هاد.

در بحثهای پیش یاد آور شدهم که هدایت و یا
گمراه ساختن خدا، ملاک نیست، و نما در انسان
یک نوع آمادگی قبلی نباشد، از هدایت الهی بهر مند
نمی‌شود. و یک چنین آیات هر گز دلیل بر جبر و
سلب اختیار از انسان نیست، هدایت و علالت الهی
نتیجه اعمال و عکس العمل صفات دیوب و اعمال خاص
ماست، و نه انسان فکر خود را در میان هدایت
و کشف حق فرار نمهد. از وسائل هدایت (النیام و
کتابهای آسمانی) بدره آنها خواهد برد و اسلام خدا و

نیکوکاری

امام مجتبی (ع) می‌فرماید: *الاعروف مالم یتقدمه مظلل ولیم یتعقبه من والبخل ان بیری
الرجل ما اتفقة تلقعاً وما امسكه شرقاً!*

«نیکوکاری آنست که تأخیری در انجام آن رخ نمدد و به دنبال آن
منی بیاشد. و بخل این است که انسان آنچه را در راه خدا اهدای کرده، تلف شده
پندارد، و آنچه را نگاه داشته باشد، شرف ا»